

Vranje pečine 1. september 2019

Spoštovani gospod škof Anton Jamnik ,spoštovani župnik, spoštovani vsi, ki se že leta žrtvujete in pripravljate spominsko slovesnost na tem svetem kraju. Drage gospe in gospodje, ki se leto za letom prvo nedeljo v septembru tukaj zberete.

PRENESIMO SPOMIN NA PARTIZANSKI BOJ NAŠIM VNUKOM.

Ta naslov iz lokalnega časopisa ni iz sedemdesetih let. Ta naslov je iz septembrske številke 2017. Opisuje slovesnost ob 74-letnici ustanovitve paravojaške, teroristične organizacije z imenom Logaški bataljon. Zapisno je; "da moramo biti ponosni na štiriletni boj Slovencev, na bitke in končno na zmago, ki so jo izbojevali partizani. Po-nosni moramo biti na Logaški bataljon in ta ponos prenesti v življenje, pripovedovati o njem hčeram in sinovom, vnukom in vnuki-njam".

Te besede so me je spodbudile, da sem za naslednjo številko pripravil članek o spominski slovesnosti na Vranjih pečinah. Dovolite mi , da preberem nekoliko skrajšan zapis:

Po zadnjem avgustovskem vročinskem valu, so prva septembrska jutra naznanila odhod vročega poletja. Tudi nedeljsko jutro 3. septembra je bilo tako. V zelo svežem, skoraj hladnem jutru smo se odpravili proti Vranjim pečinam. Iz Rovt preko gradišča vodi markirana pot planinske transverzale. Nekaj sto metrov preden se začne naselje Mizni dol se nam na levi strani ceste prikaže čudovito znamenje. Tik pred znamenjem zavijemo levo po lepo urejeni gozdni poti mimo pašnika v gozd. Po slabih desetih minutah pridemo do spominske plošče na kateri piše ,da je bil na tem mestu v začetku julija 1942 ustanovljen drugi bataljon dolomitskega odreda. Plošča, ki je bila postavljena leta 1980 ni vzdrževana in jo je le težko opaziti. Tam pot zavije levo strmo navzdol v dolino. Desno pred nami na robu pečine uzremo veliko znamenje v spomin na delo drugega bataljona dolomitskega odreda. To znamenje nadnaravne velikosti križa in v trnju sklenjenih rok nam je bil cilj nedeljskega pohoda. Letnica postavitve nam pove, da je bil križ postavljen točno trideset let za prej omenjeno ploščo v čast drugemu bataljonu dolomitskega odreda. Desno malo pred velikim križem stoji manjši pokrit prostor na katerem je bil pripravljen oltar za sveto mašo. Župnik je v svojem uvodnem delu poudaril pomen ohranjanja spomina na delo, ki ga je opravil drugi bataljon dolomitskega odreda. Spominjati pa se je potrebno tudi vseh drugih del, ki so bila opravljena za voljo revolucije in prevzema oblasti. Že tradicionalno se na tem mestu zbiramo v spomin na 26. julij 1942. Tega dne so osvoboditelji prišli v zaplaninsko župnišče in sabo odvedli priljubljenega zaplaninskega župnika Joža Geohelija. Trnova pot župnika se je začela že v župnišču, ko je bil med vdorom osvoboditeljev ranjen v nogo. Na srečo je bilo v zanosu uspehov revolucije v sedemdesetih letih napisanih mnogo knjig. Prav iz teh knjig in zapisanih pričevanjih si danes po tolikih letih lahko ustvarimo sliko takratnih dogodkih. Po trnovi poti iz župnišča na kraj njegove zadnje ure je iz mučenih ust župnika prihajala zgolj molitev za svoje krvnike. Kot je izjavil njegov krvnik; bolj ko smo ga topli, bolj je molil. Po umoru so ga vrgli čez pečino, kjer so ga krajani našli v mesecu novembru in ga pokopali na domačem pokopališču. V svoji knjigi Karl Leskovec zapiše: Še tista peščica naših privržencev nam je po tem dogodku obrnila hrbet.

Res je pisec članka o obletnici ustanovitve paravojaške teroristične skupine, ki jo častilci boljševiškega hudiča še danes po božje častijo je imel prav. PRENESIMO SPOMIN NA PARTIZANSKI BOJ NAŠIM VNUKOM.

Druga svetovna vojna se je končala leta 1945. Vendar za naš slovenski narod ni nastopila svoboda. Prišli smo le iz enega v drug totalitarni režim. V tej vojni je zmagala laž, ki je bila vsiljena in je še danes malikovana z vsemi vojaškimi častmi. Vendar mi tukaj zbrani vemo, da dobro premaga zlo in resnica premaga laž. Zato se bomo še naprej leto za letom tukaj in na podobnih krajih spominjali na herojske podvige revolucionarjev, da bo zgodovino pisala resnica iz katere se bodo vnuki in njihovi otroci lahko učili, da se grozote zadane narodu ne ponovijo.

Jože Leskovec